

گزینش لاین‌های جدید عدس مقاوم به بیماری پژمردگی فوزاریومی
با عامل *Fusarium oxysporum* f.sp. *lentis* برای منطقه بیله سوار مغان

Selection of New Lentil Lines Resistant to Wilt Disease Caused by
Fusarium oxysporum f.sp. *lentis*, for Bilehsavar Region, Moghan

حمیدرضا پورعلی بابا^۱، سیدحسین صباحپور^۲، اصغر مهربان^۳ و سلیمان اصغری^۴

- ۱- مریمی، مؤسسه تحقیقات کشاورزی دیم، مراغه
۲- استادیار، معاونت موسمیه تحقیقات کشاورزی دیم، کرمانشاه
۳- محقق، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اردبیل، پارس آباد مغان
۴- کارشناس ترویج کشاورزی، بیله سوار، مغان

تاریخ دریافت: ۱۳۸۶/۴/۱۷ تاریخ پذیرش: ۱۰/۱۲/۱۳۸۶

چکیده

پورعلی بابا، ح. ر.، صباحپور، س. ح.، مهربان، ا. و اصغری، س. ۱۳۸۷. گزینش لاین‌های جدید عدس مقاوم به بیماری پژمردگی فوزاریومی با عامل *Fusarium oxysporum* f.sp. *lentis* برای منطقه بیله سوار مغان. نهال و بذر ۴۴۴-۴۲۹.

بیماری پژمردگی فوزاریومی عدس با عامل *Fusarium oxysporum* f.sp. *lentis* (Vasd. and Srin.) Gordon در سال‌های اخیر به شدت در منطقه بیله سوار مغان ظاهر شده و باعث افت محصول و سطح زیرکشت آن شده است. در این آزمایش، عامل بیماری از گیاهان آلوده عدس جدا و برای ارزیابی واکنش تعدادی لاین پیشرفته در شرایط گلخانه به کار برده شد. لاین‌ها با دو روش آلوده‌سازی خاک استریل و غوطه‌ورسازی ریشه بریده در سوپاپنسیون اسپور مایه‌زنی شدند. در شرایط مزرعه نیز واکنش این لاین‌ها با کاشت آنها در خاک آلوده طبیعی که آلودگی آن به عامل بیماری قبلًا به اثبات رسیده بود، ارزیابی شد. ارزیابی واکنش لاین‌ها در هر دو شرایط بر مبنای درصد گیاهان مرده بود. تعیینه کلاستر واکنش لاین‌ها در شرایط گلخانه‌ای و مزرعه‌ای منجر به انتخاب لاین‌هایی شد که در مدت دو سال در شرایط مزرعه‌ای مقاومت نشان دادند. در سال چهارم آزمایش، لاین‌های مقاوم منتخب برای بررسی صفات مختلف زراعی در شرایط مزرعه آلوده برای یک سال زراعی مورد بررسی قرار گرفتند. با توجه به نتایج ارزیابی‌ها، از ۳۲ لاین پیشرفته عدس، لاین‌های ILL7531 و ILL6037 برای کاشت در منطقه بیله سوار مغان انتخاب شدند..

واژه‌های کلیدی: عدس، پژمردگی فوزاریومی، *Fusarium oxysporum* f.sp. *lentis*، مقاومت.

نویسنده مسئول: hpouralibaba@yahoo.com

مقدمه

در خصوص وجود یا عدم وجود تنوع بیماریزایی به مفهوم نژاد در این بیمارگر اختلاف نظر وجود دارد. کاره و همکاران (Khare *et al.*, 1975) کناییان (Kannaiyan, 1974) و کناییان و نن (Kannaiyan and Nene, 1978) معتقد به تنوع در شدت بیماریزایی (Virulence) بین جدایه‌ها بودند و نژادهایی را شناسایی کردند، اما ارسکین و بیاعه (Erskine and Bayaa, 1996) و بلاید و همکاران (Bayaa *et al.*, 1997) نشان دادند که تنوع بیماریزایی به مفهوم نژاد در این بیمارگر وجود ندارد و تنوع بیماریزایی ناشی از تفاوت در قدرت تهاجمی (Aggressiveness) جدایه‌هاست. بررسی رابطه بیمارگر و میزبان با استفاده از ۱۳ جدایه ایرانی و یک جدایه خارجی *Fusarium oxysporum* f.sp.*lentis* با سه رقم عدس نشان داد که بین جدایه‌ها تفاوت‌های ظاهری کلی وجود دارد ولی از نظر شدت بیماریزایی روی ارقام تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد و این مؤید عدم وجود تنوع نژادی عامل بیماریزا در ایران است (مشاهدات نگارنده اول). پاندیا و همکاران (Pandya *et al.*, 1980) با اعتقاد به وجود نژاد در این عامل بیماری، لاین عدس را در برابر هفت نژاد Pant-406 پیشنهادی کناییان (Kannaiyan, 1974) ارزیابی کردند و آن را مصون در برابر نژاد ۵، مقاوم به نژادهای ۳ و ۶ و نیمه مقاوم در برابر نژاد ۴

جنس فوزاریوم (Fusarium) یکی از مهم‌ترین قارچ‌های خاکزی است که گونه‌هایی از آن اهمیت اقتصادی ویژه‌ای دارند (Nelson *et al.*, 1981). قارچ *Fusarium oxysporum* یکی از مهم‌ترین گونه‌های تغییرپذیر در بین گونه‌های فوزاریوم است که دارای فرم‌های اختصاصی و جمعیت‌های مختلفی بوده و در گیاهان متعدد ایجاد بیماری می‌کند (Sarami, 1998).

قارچ *Fusarium oxysporum* f.sp. *lentis* (Vasudeva and Srinivasan) Gordon

از عوامل بیماریزای ریشه و ساقه عدس است و در تمام مراحل رشدی گیاه اعم از جوانه‌زنی بذر، گیاهچه و گیاه کامل به میزان حمله می‌کند و باعث پوسیدگی بذر، مرگ گیاهچه، پژمردگی و پوسیدگی ریشه و ساقه می‌شود (Khare *et al.*, 1979). در هند، هنگامی که دمای محیط به ۲۵ درجه سانتی‌گراد می‌رسد، علائم پژمردگی در مرحله گیاهچه، گله‌دهی و غلاف‌بندی بروز می‌کند (Kannaiyan and Nene, 1976). در چکسلواکی، در یک بررسی مشخص شد که گونه‌های مختلف فوزاریوم در ۷۵٪ نمونه‌های Okula، Trebisov، Lenka، Laird وجود داشته و عامل ارقام چک از جمله کانادائی و یک رقم کانادائی به نام Bojdova and Sinsky, 1990 اصلی پژمردگی‌های مشاهده شده است. بین محققین

ILL16370 را حساس تشخیص دادند. منطقه بیله سوار مغان با سطح زیر کشت متوسط سالیانه ده هزار هکتار یکی از قطب‌های مهم تولید عدس کشور و استان اردبیل است. بیماری پژمردگی فوزاریومی از حدود ده سال پیش در این منطقه با شدت بالائی ظاهر شده است (گزارش‌های اداره حفظ نباتات بیله سوار). هم اکنون در ۵۰-۷۰٪ مزارع عدس با شدت‌های ۱۰۰-۷۰٪ وجود دارد (مشاهدات نگارنده اول) و خسارت زیادی به محصول دانه عدس وارد می‌کند. با در نظر گرفتن خسارت غیر مستقیم آن به دلیل از دست رفتن مهم‌ترین و بهترین محصول در تناوب غلات منطقه، از بین رفتен علوفه برای دام و شیوع سایر بیماری‌های خاکزad غلات به دلیل کشت پی‌درپی آن‌ها، همه ساله خسارت زیادی به اقتصاد منطقه که عمدتاً بر پایه کشاورزی است، وارد می‌شود. با توجه به این که اقتصادی‌ترین و مؤثرترین روش کنترل این بیماری استفاده از ارقام مقاوم است، این آزمایش به منظور گزینش لاین‌هایی که علاوه بر مقاوم بودن، از صفات مناسب زراعی نیز برخوردار باشند، انجام شد.

مواد و روش‌ها

مشخصات جغرافیایی و اقلیمی محل اجرای آزمایش

دشت مغان دارای طول و عرض جغرافیایی به ترتیب ۴۷/۲۴ شرقی و ۳۹/۲۷ شمالی، و ارتفاع آن از سطح دریا ۶۰ متر است. میانگین تعداد روزهای کاملاً ابری حدود ۱۰۰ روز و

تشخیص دادند. این لاین با داشتن عملکرد ۱۰/۷۷ درصد بیشتر از سایر ارقام رایج و نیز مقاومت به پژمردگی و زنگ از میان ۹۵۷ لاین، مناسب برای کاشت در دامنه‌های هیمالیا تشخیص داده شد. در بررسی انجام شده توسط کناییان و نن (Kannaiyan and Nene, 1976)، ۳۲ لاین از ۱۵۸ لاین مورد بررسی به عنوان مقاوم تشخیص داده شدند که در میان آن‌ها Lain های Pusa3، YL 500، YL 674، YL 80 و Pont 1234 با داشتن صفات زراعی مناسب، بسیار امیدوارکننده بودند. در بررسی دیگری، ارزیابی ۱۶۲ لاین در گلخانه نشان داد که ۲۹ لاین مقاومت مناسبی داشته و لاین 78526013 با داشتن صفات مناسب زراعی، به عنوان لاین مناسب برای معرفی شناخته شد Erksin and Bayaa, 1990). پرادهانانگ و همکاران (Pradhanang et al., 1993) با ارزیابی نود لاین عدس برای مقاومت به این بیماری در شرایط طبیعی و کنترل شده، تمامی آن‌ها را به اضافه رقم Simal که به طور گسترشده‌ای در شمال هند کشت می‌شود، حساس تشخیص دادند. عمر و همکاران (Omar et al., 1988) در ارزیابی ۱۲ لاین و رقم عدس در برابر بیماری‌های پژمردگی و پوسیدگی ریشه شامل Fusarium solani Rhizoctonia solani F. moniliforme F. oxysporum و Verticillium spp. Gliocladium roseum و Pythium butleri رقم‌های H81، H6 و H5 را مقاوم، F29 و K270 F300 را نیمه مقاوم و

شرایط برای شناسائی استفاده شد (Booth, 1977). خالص سازی با استفاده از روش ترقیق مکرر سوسپانسیون ماکروکنیدی روی محیط آب آگار انجام شد که پس از جوانهزنی به محیط معمولی PDA منتقل شد. برای تکثیر مایه قارچ از محیط کشت مایع سیب زمینی- دکستروز استفاده شد (Omar *et al.*, 1988).

تعداد روزهای مهآلود حدود ۲۰ روز در سال است. میانگین دمای سالانه ۲۱/۶ سانتی گراد و گرمترین ماه سال مرداد ماه با ۲۷ و سردترین ماه سال دی ماه با ۴ درجه سانتی گراد است. متوسط بارندگی سالیانه ۲۴۱ میلی متر و با ۳۶ روز یخندهان جزو مناطق با اقلیم نیمه خشک وزیر اقلیم سرد محسوب می شود.

آزمون بیماریزایی

از عدس رقم اردبیل به عنوان میزان حساس جهت اثبات بیماریزایی استفاده شد. به این ترتیب که سوسپانسیون با غلظت 10^5 اسپور در میلی لیتر (Omar *et al.*, 1988) تهیه شد و خاک ضدغونی شده گلدان پس از کاشت بذرهای عدس، با ۲۵۰ میلی لیتر سوسپانسیون مایهزنی شد. پس از ظهور علایم بیماری، عامل بیمارگر مجدداً جداسازی و شناسائی شد.

آزمون گلخانه‌ای

در سال اول (۱۳۸۰)، آزمایش با ۲۹ لاین پیشرفته عدس که از آزمایش‌های سازگاری عدس سال‌های ۸۰-۱۳۷۸ مؤسسه تحقیقات کشاورزی دیم انتخاب شده بودند به اضافه رقم حساس محلی بیله‌سوار به عنوان شاهد انجام شد. در سال‌های بعدی سه لاین پیشرفته دیگر که از آزمایش‌های سازگاری سال ۱۳۸۱ عدس انتخاب شده بودند (لاین‌هایی که با علامت ستاره مشخص شده‌اند) برای مقاومت به بیماری

جداسازی قارچ عامل بیماری

گیاهان مشکوک به آلودگی به این بیماری از مناطق مختلف شهرستان بیله‌سوار که از مناطق شدیداً آلوده به این بیماری است جمع آوری شدند. پس از انتقال به آزمایشگاه، از قسمت‌های مختلف ساقه و انتهای شاخ و برگ قطعاتی به اندازه چند میلی متر تهیه شده و در محلول هیپوکلریت سدیم ۸٪ به مدت ۲-۵ دقیقه، بسته به زبری و لطافت بافت، غوطه‌ور و سپس با آب استریل شسته شدند. برای جداسازی، عامل بیماری، از محیط PDA که در آن غلظت سیب زمینی و دکستروز به نصف تقلیل یافته بود استفاده شد. برای تولید ماکروکنیدی از محیط کشت برگ میخک - آگار در شرایط دمای ۲۵ درجه سانتی گراد و رژیم نوری ۱۲ ساعت مخلوط نور سفید و نزدیک ماوراء بنفس (تمامی شده به وسیله یک لامپ ۲۰ وات سیاهرنگ T9 Blacklight Blue Fluorescent، Schwan® و چهار لامپ فلورسنت معمولی) و ۱۲ ساعت تاریکی به مدت هفت روز استفاده شد. از ماکروکنیدی‌های تولید شده در این

گیاهچه‌ها برای رشد به مخلوط خاک و ماسه (۱:۳) ضدغونی شده منتقل شدند (پنج گیاهچه در هر گلدان) و در دمای ۲۵ درجه سانتی گراد و نور معمولی نگهداری شدند. خاک گلدان با آب مقطر استریل هفته‌ای دو بار آبیاری شد. برای هر تیمار سه تکرار در نظر گرفته شد. یادداشت برداری در شرایط گلخانه پس از ظهور علایم بر مبنای درصد گیاهان مرده با روش پیشنهادی ارسکین و بیاعمه (Erskin and Bayaa, 1990) انجام شد، به این ترتیب که کمتر از ۱٪ گیاه مرده به عنوان خیلی مقاوم (HR)، ۲-۱۰٪ به عنوان مقاوم (R)، ۲۱-۵۰٪ به عنوان نیمه مقاوم (MR)، ۵۰-۱۱٪ به عنوان نیمه حساس (MS) و بیش از ۵۰٪ گیاه مرده به عنوان حساس (S) در نظر گرفته شد. میانگین درصد گیاهان مرده مشاهده شده در تکرارها به عنوان نتیجه نهایی منظور شد.

آزمون مزرعه‌ای

این آزمایش به مدت چهار سال انجام شد. در سال اول (۱۳۸۰-۸۱) همزمان با آزمون گلخانه‌ای ۲۹ لاین پیشرفتۀ عدس برای مقاومت به بیماری ارزیابی شدند. در سال دوم و سوم آزمایش (۱۳۸۲-۸۳) آن دسته از لاین‌هایی که علایم حساس تا خیلی حساس نشان داده بودند حذف شده و بقیه لاین‌ها همراه با سه لاین پیشرفتۀ جدید مجدداً مورد ارزیابی قرار گرفتند. در سال چهارم آزمایش (۱۳۸۵) چهار لاین پیشرفتۀ مقاوم انتخاب شده، از نظر خصوصیات

آزمون شدند.

آلوده‌سازی خاک گلدان با سوسپانسیون اسپور
با تهیه سوسپانسیون اسپور به میزان 10^5 اسپور در میلی لیتر (Omar et al., 1988)، اقدام به مایه‌زنی گلدان‌های حاوی خاک استریل (۴۵ دقیقه در دمای حدود ۷۰ درجه سانتی گراد) شد. به هر گلدان مقدار ۲۵۰ میلی لیتر سوسپانسیون اضافه شد و گلدان‌ها به مدت ده روز، روزانه با همان مقدار آب مقطر استریل، آبیاری شدند. در این مدت عامل بیماری در خاک ثبیت و توده هیف سفید رنگ در سطح خاک گلدان ظاهر شد. پس از این مرحله اقدام به کاشت بذرهای آزمایشی که قبلاً به مدت هشت دقیقه در هیپوکلریت سدیم ۵/۲۵ درصد ضدغونی شده بودند، در سه تکرار و هر تکرار حاوی پنج بذر در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی شد. پس از دو ماه علائم پژمردگی در رقم حساس محلی و سپس به تدریج در سایر ارقام ظاهر شد. **آلوده‌سازی با فرو بردن نوک بریده ریشه در سوسپانسیون اسپور**

بذرها با هیپوکلریت سدیم ۵/۲۵ درصد به مدت هشت دقیقه ضدغونی شدند و در تشک‌های حاوی کاغذ صافی مرتبط در دمای ۲۰ درجه سانتی گراد نگهداری شدند. گیاهچه‌های ۱۲ روزه را از تشک خارج و پس از قطع نوک ریشه با تیغ ضدغونی شده، با غوطه‌ورسازی به مدت پنج دقیقه در سوسپانسیون اسپور با غلظت 10^5 اسپور در میلی لیتر (Omar et al., 1988) مایه‌زنی شدند.

عنوان خیلی مقاوم (HR)، ۲۰٪ به عنوان مقاوم (R)، ۴۰-۲۱٪ به عنوان نیمه مقاوم (MR)، ۶۰-۴۱٪ به عنوان نیمه حساس (MS)، ۸۰-۶۱٪ به عنوان حساس و تلفات بیش از ۸۰٪ به عنوان فوق حساس (HS) در نظر گرفته شد (Kannaiyan, 1974). میانگین درصد بوته‌های مرده سه تکرار به عنوان نتیجه نهائی منظور شد.

ارزیابی صفات مختلف لاین‌های منتخب در مزرعه آلوود

این آزمون به منظور بررسی ویژگی‌های زراعی چهار لاین مقاوم منتخب از آزمایش‌های قبلی در شرایط مزرعه آلوود منطقه بیله سوار مغان با کاشت در کرت‌های ده متر مربعی (شامل ده خط چهار متری با فاصله خطوط ۲۵ سانتی‌متر) و در چهار تکرار انجام شد. ویژگی‌های مذکور شامل درصد سبز که در آن درصد سبز ۹۰ یا بیشتر به عنوان خیلی خوب، ۸۰-۸۹٪ به عنوان خوب، ۷۹-۷۰٪ به عنوان قابل قبول، ۶۹-۶۰٪ به عنوان ضعیف و کمتر از ۶۰٪ به عنوان خیلی ضعیف در اوایل سبز شدن در کرت یادداشت برداری شد. ویژگی‌های دیگر شامل تعداد روز تا گلدهی (تعداد روزهای پس از کاشت تازمانی که ۵۰٪ گیاهان دارای گل می‌شد)، تعداد روز تارسیدگی (تعداد روز پس از کاشت تازمانی که ۹۰٪ گیاهان به بلوغ می‌رسید) و بالاخره وزن صد دانه و میزان محصول در هکتار یادداشت برداری شد.

زراعی بررسی شدند.

در این آزمایش‌ها، قطعه‌ای از یک مزرعه که سابقه آلوودگی شدید به پژمردگی فوزاریومی داشت در روستای گوگ تپه بیله سوار مغان شناسایی و انتخاب شد. نمونه‌های گیاه آلوود طی چند سال از این مزرعه جمع آوری و به آزمایشگاه منتقل و عامل بیماری جداسازی، خالص‌سازی و شناسائی شده بود. کشت سوسپانسیون خاک روى محیط زاپک دوكس آگار، وجود *F. oxysporum* در موارد معادودی حضور سایر عوامل خاکزad نظیر *Rhizoctonia solani* و *Fusarium solani* را نيز نشان داد. جمعیت *Fusarium oxysporum* f.sp. *lentis* استفاده از روش ترقیق مکرر روى محیط کشت کومادا (Windels, 1992) تعیین شد. واحدهای تشکیل دهنده کلنی Colony Forming Unit: CFU) تحقیق حدود $10^5 \times 1/8$ بود.

در سال‌های تحقیق و در ماههای آبان الی دی تعداد ۴۰۰ بذر از لاین‌های پیشرفته عدس در دو خط دو متری (هر خط حاوی ۲۰۰ بذر) با فاصله خطوط ۲۵ سانتی‌متر و فاصله تیمارها نیم متر از یکدیگر در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار کاشته شدند. بعد از هر پنج لاین دو ردیف رقم حساس محلی اردبیل کاشته شد. برای ارزیابی لاین‌ها در مزرعه نیز درصد بوته مرده برای هر لاین منظور شد. به این ترتیب که درصد بوته‌های مرده کمتر از ۵٪ به

و مزرعه‌ای (سال ۱۳۸۰) به طور همزمان با روش B-average دندروگرامی داد که با برش در فاصله ۱۵ واحد، لاین‌ها را به دو گروه عمده تقسیم می‌کرد (شکل ۱). گروه اول شامل ۱۳ لاین به شماره‌های ۱۹، ۱۶، ۹، ۵، ۱۷، ۲۶، ۲۰، ۲۷ و ۴ با عکس العمل بسیار مقاوم تا مقاوم در هر دو شرایط، و لاین‌های شماره ۱۸، ۱۳ و ۱۲ با عکس العمل حساس تا نیمه مقاوم را شامل می‌شد. گروه دوم شامل لاین‌های شماره ۲۵، ۲۴، ۲۹، ۱۴، ۷، ۳، ۲۱، ۲، ۲۸، ۱۱، ۱۵، ۶، ۱۰، ۳۰، ۸ و ۱۳ و ۲۲ می‌شد که عکس العمل نیمه مقاوم تا خیلی حساس را دریکی از شرایط گلخانه‌ای و یا مزرعه‌ای از خود نشان داده بودند. لاین‌های گروه اول کلاستری به اضافه سه لاین جدید آزمایش‌های جدید سازگاری عدس مؤسسه تحقیقات کشاورزی دیم بودند (جمعاً ۱۶ لاین) برای ارزیابی‌های بعدی در شرایط مزرعه‌ای انتخاب شدند.

تجزیه واریانس مرکب درصد گیاهان مرده در شرایط مزرعه‌ای متعلق به ۱۶ لاین در مدت دو سال زراعی (۱۳۸۱-۸۲ و ۱۳۸۲-۸۳) در جدول ۲ نشان داده شده است. بر این مبنای مشخص شد که بین سال‌های انجام آزمایش در سطح ۰.۵٪ و بین لاین‌ها در سطح ۰.۱٪ اختلاف معنی‌دار وجود دارد. اثر متقابل سال × لاین برای این داده‌ها نیز در سطح ۰.۱٪ اختلاف معنی‌دار داشت. مقایسه میانگین سال‌ها برای درصد تلفات نشان داد که سال اول با میانگین ۲۷/۴۸

نتایج و بحث

الف- آزمون گلخانه‌ای

آلوده‌سازی خاک با سوسپانسیون اسپور

علایم پژمردگی دو ماه پس از مایه‌زنی ظاهر شد و به تدریج گیاهان آلوده از بین رفند. میانگین درصد مرگ و میر در محدوده صفر تا صد بود (جدول ۱).

آلوده‌سازی گیاهچه با غوطه‌ورسانی در سوسپانسیون اسپور

در این روش علایم پژمردگی یک ماه پس از مایه‌زنی ظاهر شد. گیاهان علایم کلروز، نکروز و بالاخره مرگ تدریجی را نشان می‌دادند. میانگین درصد مرگ و میر در محدوده بین ۱۰ تا ۱۰۰ بود (جدول ۱). در این روش هیچ لاینی بسیار مقاوم (HR) نبود و فقط لاین‌های ILL52، FLIP97-IL و ILL7531 ۱۰ درصد مرگ و میر داشتند و به عنوان مقاوم یادداشت برداری شدند.

ب- آزمون مزرعه‌ای

علایم پژمردگی در مزرعه از اوایل مرحله گل در رقم حساس محلی شروع به تظاهر کرد و به تدریج روی تمام لاین‌های حساس ظاهر شد، به طوری که در اوایل مرحله غلاف‌بندی، لاین‌های حساس (شامل تعدادی لاین آزمایشی و شاهد) به کلی از بین رفته بودند. میانگین درصد تلفات در محدوده بین دو تا صد بود (جدول ۱).

تجزیه کلاستر عکس العمل ۲۹ لاین مورد مطالعه و رقم حساس محلی در شرایط گلخانه‌ای

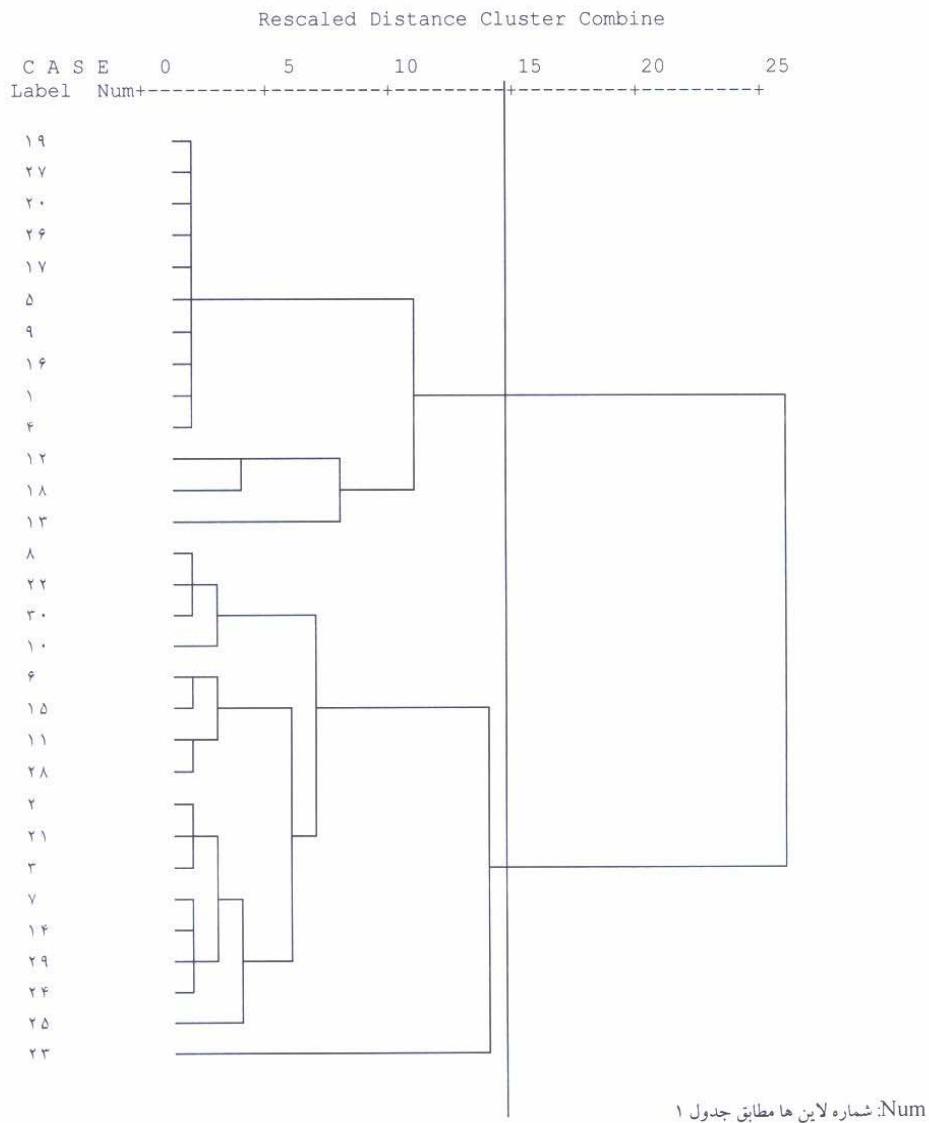
جدول ۱- درصد گیاهان مرده و عکس العمل لاین های پیشرفته عدس در برابر عامل پژمردگی عدس در شرایط گلخانه و مزرعه (سال زراعی ۱۳۸۰-۸۱)

Table 1. Percentage of dead plants and reactions of advanced lentil lines to *Fusarium oxysporum* f.sp. *lentis* in the glasshouse and field (2001-02) conditions

شماره لاین Line No.	نام Name	Glasshouse				گلخانه		مزرعه Field			
		آلوده سازی خاک گلدان Infected pot soil		غوطه ورسازی در سوسپانسون اسپور Immersing in spore suspension							
		درصد گیاهان مرده % Dead plants	واکنش Reaction	درصد گیاهان مرده % Dead plants	واکنش Reaction						
1	ILL52	1.8	R	10.0	R	3.67	HR				
2	ILL325	75.0	S	67.4	S	97.00	HS				
	ILL323*	74.7	S	61.8	S	-	-				
3	ILL465	85.0	S	60.8	S	97.67	HS				
4	ILL590	12.8	MR	15.3	MR	5.00	HR				
5	ILL759	0.0	HR	15.8	MR	5.00	HR				
6	ILL780	31.8	MS	50.2	S	97.00	HS				
7	ILL857	51.8	S	71.8	S	81.67	HS				
8	ILL975	57.8	S	74.3	S	60.00	MS				
9	ILL1875	0.0	HR	15.8	MR	2.00	HR				
10	ILL4400	47.5	MS	100.0	S	49.67	MS				
11	ILL6002	32.5	MS	69.6	S	92.33	HS				
12	ILL6030	45.8	MS	30.7	MS	34.33	MR				
13	ILL7523	43.5	MS	73.8	S	12.67	R				
14	ILL5468	61.4	S	69.0	S	80.00	S				
15	ILL6212	42.6	MS	57.3	S	100.00	HS				
16	ILL6206	0.0	HR	15.8	MR	8.33	R				
	ILL6434*	2.0	R	16.3	MR	-	-				
	SLL*	45.2	MS	31.0	MS	-	-				
17	Cabralinta	2.0	R	15.8	MR	29.33	MR				
18	FLIP95-15L	32.5	MS	43.0	MS	61.00	S				
19	FLIP97-1L	0.0	HR	10.0	R	16.00	R				
20	FLIP82-1L	0.0	HR	15.8	MR	22.00	MR				
21	FLIP92-15L	70.5	S	69.6	S	100.00	HS				
22	FLIP96-9L	61.7	S	80.3	S	60.00	S				
23	FLIP92-12L	100.0	S	74.3	S	33.00	MR				
24	FLIP96-4L	70.0	S	81.0	S	82.67	HS				
25	ILL7946	63.5	S	100	S	99.33	HS				
26	ILL6037	0.0	HR	15.8	MR	19.33	R				
27	ILL7531	0.0	HR	10.0	R	14.67	R				
28	Ghazvin	27.5	MS	74.3	S	77.67	S				
29	Gachsaran	54.7	S	75.6	S	92.00	HS				
30	Local check	55.0	S	77.5	S	51.67	MS				

*: لاین هایی که در سال های بعد افروزده شدند

HR: Highly Resistant; R: Resistant; MR: Moderately Resistant; MS: Moderately Susceptible;
S: Susceptible; HS: Highly Susceptible.

Num : Line numbers as appeared in Table 1

شكل ۱- دندرو گرام لاین های پیشرفته عدس بر مبنای میانگین درصد گیاهان مرده در اثر آلودگی به بیماری پژمردگی فوزاریومی ناشی از *Fusarium oxysporum* f.sp. *latus* در شرایط گلخانه و مزرعه

Fig. 1. Clustering of lentil promising lines based on mean percentage of dead plants to wilt disease caused by *Fusarium oxysporum* f.sp. *latus* in the glasshouse and field conditions

تجزیه واریانس مرکب درصد گیاهان مرده لاین‌های پیشرفته عدس در برابر بیماری پژمردگی جدول ۲-در مزرعه آلدود در بیله سوار مغان در *Fusarium oxysporum* f.sp. *lentis* فوزاریومی ناشی از سال‌های ۱۳۸۲-۸۳

Table 2. Combined analysis of variance for percentage of dead plants of lentil promising lines to wilt disease caused by *Fusarium oxysporum* f.sp. *lentis* in the highly infected field in Bilehsavar, Moghan during 2003-04

S.O.V.	منبع تغییرات	درجه آزادی df.	میانگین مربعات MS
Year (Y)	سال	1	326.344*
Error	خطا	4	27.521
Line (L)	لاین	15	1306.227**
Y × L	اثر متقابل سال × لاین	15	101.544**
Error	خطا	60	9.721
C.V%	ضریب تغییرات		12.160

**: به ترتیب معنی دار در سطوح آماری ۱ درصد و ۵ درصد.

* and **: Significant at 5% and 1% of probability levels, respectively.

با توجه به نتایج گلخانه‌ای و مزرعه‌ای در این سه سال (جدول‌های ۱ و ۳)، لاین‌های FLIP97-ILL6037، ILL7531، ILL590 و ۱L جهت بررسی صفات زراعی انتخاب شدند. ارزیابی صفات مختلف لاین‌های منتخب در مزرعه آلدود این آزمایش با توجه به ابعاد کرتهای در شرایطی نزدیک به شرایط کشاورزان انجام شد. رقم حساس محلی که به عنوان شاهد انتخاب شده بود درصد تلفات بالای ۴۰٪ از خود نشان داد و دانه‌های حاصل از بوته‌های آلدود به شدت چروکیده بودند، اما لاین‌های ILL590، FLIP97-1L ILL7531، ILL6037 در این سال هم عکس العمل مقاومت از خود نشان دادند. نتایج نشان داد که بین لاین‌ها از نظر میزان

شدت آلدودگی بیشتری از سال اول (با میانگین ۲۳/۷۹) داشته است (جدول ۳). مقایسه میانگین لاین‌ها برای درصد تلفات در دو سال آزمایش به روش دانکن در سطح ۱٪ در جدول ۳ نشان داد لاین‌های ILL590 با ILL6037 و ILL6434 با داشتن میانگین درصد تلفات به ترتیب ۱۵/۵، ۱۶/۳۳ و ۱۶/۶۷ و همچنین لاین‌های ILL52، ILL759 با MFLIP97-1L ILL7531 با میانگین درصد تلفات به ترتیب ۹/۱۶۷، ۱۱/۶۷ و ۸/۳۳ در گروه لاین‌های مقاوم (R) قرار گرفتند (Kannayian, 1974). مقایسه میانگین اثر سال × لاین نشان داد که این لاین‌ها در دو سال آزمایش با داشتن درصد گیاه مرده زیر ۲۰٪ مقاوم بوده‌اند (جدول ۳).

جدول ۳- مقایسه میانگین درصد گیاهان مرده لاین‌های پیشرفته عدس در برابر بیماری پژمردگی فوزاریومی ناشی از *Fusarium oxysporum* f.sp. *lentis* در مزرعه آلوده در مدت دو سال (۱۳۸۲-۸۳)

Table 3. Mean comparison of percentage of dead plants of lentil promising lines to wilt disease caused by *Fusarium oxysporum* f.sp. *lentis* in the highly infected field for two years (2003-2004)

Line and Year effects		Year $\times$ Line interaction	
تیمار	درصد گیاه مرده	تیمار	درصد گیاه مرده
Treatment	Percentage of dead plant	Treatment	Percentage of dead plant
Year		Year $\times$ L₁	11.67 hijk
First year(Y ₁)	27.48 a	Y ₁ X ₂ L ₂	11.67 hijk
Second year(Y ₂)	23.79 a	Y ₁ X ₂ L ₃	45.00 abcdef
Line		Y ₁ X ₂ L ₄	18.33 ghijk
FLIP97-1L(L ₁)	8.33 d	Y ₁ X ₂ L ₅	56.67 ab
ILL7531(L ₂)	9.167 d	Y ₁ X ₂ L ₆	14.67 hijk
FLIP82-1L(L ₃)	45.83 abc	Y ₁ X ₂ L ₇	21.00 fghijk
ILL6037(L ₄)	16.67 cd	Y ₁ X ₂ L ₈	22.33 efghijk
Cabralinta(L ₅)	49.17 ab	Y ₁ X ₂ L ₉	13.33 hijk
ILL759(L ₆)	14.00 d	Y ₁ X ₂ L ₁₀	15.00 hijk
ILL1875(L ₇)	20.17 bcd	Y ₁ X ₂ L ₁₁	26.67 defhijk
ILL6206(L ₈)	22.00 bcd	Y ₁ X ₂ L ₁₂	30.00 cdefhijk
ILL52(L ₉)	11.67 d	Y ₁ X ₂ L ₁₃	33.33 abcdefghi
ILL590(L ₁₀)	15.50 cd	Y ₁ X ₂ L ₁₄	48.33 abcde
ILL7532(L ₁₁)	29.17 abcd	Y ₁ X ₂ L ₁₅	58.33 a
FLIP95-15L(L ₁₂)	33.33 abed	Y ₁ X ₂ L ₁₆	13.33 hijk
ILL6030(L ₁₃)	27.17 abcd	Y ₂ X ₁ L ₁	5.00 k
SLL(L ₁₄)	35.83 abcd	Y ₂ X ₁ L ₂	5.667 jk
ILL323(L ₁₅)	55.83 a	Y ₂ X ₁ L ₃	46.67 abcde
ILL6434(L ₁₆)	16.33 cd	Y ₂ X ₁ L ₄	15.00 hijk
		Y ₂ X ₁ L ₅	41.687 abcdehfg
		Y ₂ X ₁ L ₆	13.33 hijk
		Y ₂ X ₁ L ₇	19.33 fghijk
		Y ₂ X ₁ L ₈	21.67 efghijk
		Y ₂ X ₁ L ₉	10.00 ijk
		Y ₂ X ₁ L ₁₀	16.00 ghijk
		Y ₂ X ₁ L ₁₁	31.67 bcdefghij
		Y ₂ X ₁ L ₁₂	36.67 abcdefgh
		Y ₂ X ₁ L ₁₃	21.00 fghijk
		Y ₂ X ₁ L ₁₄	23.33 defghijk
		Y ₂ X ₁ L ₁₅	53.33 abc
		Y ₂ X ₁ L ₁₆	19.33 fghijk

میانگین‌های هر منبع تغییر که دارای حداقل یک حرف مشترک در هر ستون هستند اختلاف معنی‌دار در سطح آماری ۱٪ ندارند.

Means in each column having at least a common letter are not significantly different at 1% level of probability.

ضرورت دارد. محاسبه میزان همبستگی سه روش نشان داد که بین دو روش گلخانه‌ای و مزرعه‌ای همبستگی متوسطی (۵۷/۱٪ و ۵۰/۱٪) به ترتیب برای روش آلوده‌سازی خاک و غوطه‌ورسازی گیاهچه ریشه بریده در سوسپانسیون اسپور) در سطح احتمال کمتر از ۱٪ وجود دارد که همبستگی ضعیفی است (نتایج ارائه نشده) و با توجه این میزان همبستگی، گزینش لاین‌ها نباید تنها بر اساس نتایج گلخانه‌ای و یا مزرعه‌ای باشد و لازم است ارزیابی در هر دو شرایط انجام شود.

در روش غوطه‌ورسازی در سوسپانسیون اسپور، هیچ رقمی از آلودگی مصنون نبود (عکس العمل HR وجود نداشت) و لاین‌ها در هر صورت عالی‌می از آلودگی را نشان دادند، به طوری که کمترین درصد تلفات، یعنی ۱۰٪ برای لاین‌های ILL52، FLIP97-1L و ILL7531 مشاهده شد. در این روش، گیاه با نفوذ عامل بیماری در آوندهای چوبی، آلوده شده و موانع مقاومتی قبل از رخنه شامل موانع فیزیکی و بیولوژیکی (Vidhyasekaran, 1988) حذف می‌شوند و تنها موانع و عوامل بازدارنده پس از رخنه باقی می‌مانند که بایستی در برابر عامل بیماری فعال باشد. درصدهای بالای مرگ و میر مشاهده شده در این روش، با این وصف قابل تفسیر هستند. برای ژنتیک‌های Ghazvin، ILL6212 و ILL6002 درصدهای آلودگی

عملکرد محصول اختلاف معنی‌داری در سطح ۵٪ وجود دارد (جدول تجزیه واریانس ارائه نشده است).

مقایسه میانگین با روش دانکن انجام شد (جدول ۴). از نظر تعداد روزتا رسیدگی، تعداد روز لازم برای شروع گلدهی و درصد سبز بین لاین‌های آزمایشی و رقم محلی اختلاف معنی‌داری وجود نداشت. وزن صد دانه رقم محلی به شدت تحت تاثیر بیماری قرار گرفت و در مقایسه با وزن صد دانه آن در شرایط بدون بیماری (حدود ۵ گرم)، کاهش عمدتی را نشان داد. لاین‌های ILL7531 و LL6037 از نظر میزان عملکرد بالاتر از بقیه قرار گرفته و درشت دانه‌تر بودند.

در روش‌های به کاررفته برای ارزیابی مقاومت نسبت به بیماری، تعداد کمی از لاین‌ها عکس العمل‌های متفاوتی را نشان دادند، به عنوان مثال لاین 12L FLIP 92-12 (شماره ۱۳ در شکل ۱) در مزرعه نیمه مقاوم و در گلخانه حساس بود. این اختلاف می‌تواند علاوه بر شرایط محیطی و میزان مایه اولیه قارچ، ناشی از ساختار ژنتیکی گیاه نیز باشد. عدم انطباق نتایج مزرعه‌ای و گلخانه‌ای در این پاتوسیستم قبل گزارش شده و دلیل آن عدم کنترل کامل شرایط در مزرعه و احتمال دخالت سایر عوامل بیولوژیکی عنوان شده است (Omar et al., 1988). با توجه به این موضوع برای گزینش لاین‌ها به ویژه لاین‌های پیشرفته که در حال معرفی هستند ارزیابی گلخانه‌ای

جدول ۴- مقایسه میانگین عملکرد و ویژگی‌های مهم زراعی چهار لاین مقاوم به بیماری پژمردگی فوزاریومی ناشی از *Fusarium oxysporum* f.sp. *lentis* در مقایسه با رقم محلی در مزرعه آلوده در سال ۱۳۸۵

Table 4. Comparison of means of seed yield and some important agronomic traits of four resistant lines to *Fusarium oxysporum* f.sp. *lentis* and local check in infected field in 2006

لاین	درصد سبز Line	درصد سبز ST	تعداد روز DF	تعداد روز تا گلدهی DM	تعداد روز تا رسیدگی Reaction to the disease	واکنش به بیماری برحسب گرم 100 SW (g)	وزن صد دانه عملکرد Yield (Kgha ⁻¹)	درصد عملکرد نسبت به شاهد %Check
FLIP97-1L	Very good	128	151	R	4.5	455.5 ab	154	
ILL7531	Very good	127	153	R	5.5	564.8 a	191	
ILL6037	Very good	126	154	R	5.0	479.3 ab	162	
ILL590	Very good	128	150	R	4.3	385.0 bc	130	
LOCAL	Very good	126	152	MS	3.6	295.0 c	100	

میانگین‌های هر منبع تغییر که دارای حداقل یک حرف مشترک در هر ستون هستند اختلاف معنی‌دار در سطح آماری ۵٪ ندارند.

Means in each column having at least a common letter are not significantly different at 5% level of probability.

ST: Stand; DF: Days for flowering; DM: Days to maturity; 100SW: 100 seed weight ;R: Resistant; MS: Moderately Susceptible.

جمعیت هر یک از عوامل بیماریزا در خاک‌های آلوده منطقه بررسی جامع‌تری انجام شود. نتایج ارزیابی‌های گلخانه‌ای و سه سال مزرعه‌ای منجر به انتخاب لاین‌های ILL7531، ILL6037، ILL590 و FLIP97-1L شد که در هردو شرایط، مقاومت قابل قبولی از خود نشان دادند. این روش انتخاب لاین مقاوم قبلًاً توسط پرادهانانگ و همکاران(1993) Pradhanang *et al.*, 1993 و همکاران (1988) Omar *et al.*, 1988 گزارش شده است. لاین‌های ILL52، ILL7531 علاوه بر مقاومت در شرایط مزرعه، در شرایط گلخانه تلفات مساوی یا کمتر از ۱۰٪ را داشتند و مناسب برای بهره‌برداری‌های به نژادی به عنوان منبع مقاومت هستند ایران از نظر سطح زیر کشت عدس بعد از

مشاهده شده در مزرعه بیشتر از روش آلوده‌سازی خاک گلدان بود. علاوه بر عدس، در گیاهانی مانند شبدر و باقلاء نیز مشاهده شده است که مایه‌زنی و آلوده‌سازی با مخلوط قارچ‌ها در مزرعه اثر بیشتری روی گیاه در مقایسه با آلوده‌سازی با تک تک قارچ‌ها یا نژادهای قارچ در گلخانه دارد (Omar, 1978; Abu-Blam, 1983; Abde-el-kader, 1977). علاوه بر این، اثر عوامل محیطی نیز بایستی در نظر گرفته شود (Pandya *et al.*, 1980). همان طور که ذکر شد علایم مشاهده شده در محصول عدس منطقه اغلب علایم واضح پژمردگی حاصل از اثر Fusaruim oxysporum بود اما قبل از انجام آزمایش‌ها برای مقاومت لازم است در خصوص (Bayaa *et al.*, 1997).

درشتی دانه صفت‌های اساسی برای بازار پسندی منطقه به شمار می‌آیند. در این آزمایش، لاین‌ها هم از نظر مقاومت به مهم‌ترین عامل بیماری منطقه و هم از نظر دامنه سازگاری به محیط ارزیابی شدند، با توجه به نتایج ارزیابی‌ها، دو لاین ILL 6037 و ILL7531 برای کشت در منطقه توصیه می‌شوند.

با توجه به عدم وجود تنوع بیماری‌زایی در این عامل بیماری‌زا (Belabid *et al.*, 2004)؛ (Erksin and Bayaa, 1996؛ Bayaa *et al.*, 1997) لاین‌های مذکور به شرط سازگاری با شرایط محیطی، قابل توصیه برای کشت در سایر مناطق آلوده نیز هستند.

سپاسگزاری

به این وسیله از همکاری مسئولین جهاد کشاورزی بیله سوار مغان، به ویژه آقایان مهندس محمود علایی و مهندس سامان کاظم‌زاده به خاطر مساعدت‌های فراوان در سال‌های اجرای تحقیق تشکر و قدردانی می‌شود.

هند، ترکیه و کانادا، رتبه چهارم در جهان را دارد اما با متوسط ۴۵۷ کیلوگرم پایین‌ترین عملکرد در واحد سطح را دارد (Sabaghpour *et al.*, 2004). عوامل مختلفی در پایین بودن عملکرد گیاه عدس مؤثر هستند.. قرار گرفتن این گیاه در زراعت دیم و وجود شرایط متغیر محیطی سبب شده است که همواره عملکرد آن ناچیز و ناپایدار باشد، از طرفی کشت مداوم ارقام با عملکرد پایین و واکنش ضعیف نسبت به نهاده‌ها و دامنه سازگاری اندک، همچنین عدم ثبات عملکرد و حساسیت نسبت به تنش‌های زنده و غیر زنده را می‌توان از مهم‌ترین عوامل پایین بودن عملکرد این محصول به حساب آورد (Koocheki and Bannayan Aval., 1993) با کاشت ارقام پر محصول و مقاوم به تنش‌های زیستی می‌توان به میزان قابل توجهی عملکرد دانه در واحد سطح را افزایش داد. استفاده از صفات زراعی عدس به عنوان مکملی در توصیه رقم مقاوم و مناسب قبل‌گزارش شده است (Pandya *et al.*, 1980). عملکرد بالا و

References

- Abde-el-kader, M. A. M. 1977.** Studies on some diseases of lentil .M.Sc. Thesis. Faculty of Agriculture, Assiut University, Egypt.
- Abu-Blan, H. A. 1983.** Sources and mechanism of resistance to chocolate spot and rust in *Vicia faba* L. Ph.D. Thesis. University of London, UK.
- Bayaa, B., Erskine, W., and Singh, M. 1997.** Screening lentil for resistance to Fusarium wilt: Methodology and Source of Resistance. *Euphytica* 98: 69-74.
- Belabid,L., Baum,M., Fortas,Z., Bouzand,Z., and Imad, E. 2004.** Pathogenic and

- genetic characterization of Algerian isolates of *Fusarium oxysporum* f.sp. *lentis* by RAPD and AFLP analysis. African Journal of Biotechnology 3: 25-31.
- Bojdova, J., and Sinsky, T. 1990.** Specious spectrum of the Fusarium genus on lentil in Czechoslovakia. Lens Newsletter17: 29-30.
- Booth, C. 1977.** Fusarium-Laboratory Guide to the Identification of the Major Species. Commonwealth Mycological Institute, Kew, Surrey, England.
- Erskine, W., and Bayaa, B. 1990.** A Screening technique for resistance to vascular wilt in lentil. Arab Journal of Plant Protection 8: 30-33.
- Erskine,W., and Bayaa, B. 1996.** Yield loss, incidence and inoculum density associated with vascular wilt of lentil. Phytopathology Mediterranen 36: 24-32.
- Kannaiyan, Y. 1974.** Studies on the control of lentil wilt. Ph.D Thesis, G. B. Pant University of Agriculture and Technology, Pantager, India.
- Kannaiyan, Y., and Nene, Y. L. 1976.** Reaction of lentil germplasm and cultivars against three root pathogens. Indian Journal of Agricultural Science 46: 165-167.
- Kannaiyan, J., and Nene, Y. L. 1978.** Strains of *Fusarium oxysporum* f.sp.*lentis* and their pathogenicity on some lentil lines. Lens Newsletters 5: 8-10.
- Khare, M. N., Agrawal, S. C., Dhingra, O. D., and Kushaha, L. S. 1975.** Variability in the growth of eight strains of *Fusarium oxysporum* f.sp.*lentis* on different solid media. Indian Phytopathology 28: 126-128.
- Khare, M. N., Agrawal, S. C., and Yain, A. C. 1979.** Diseases of Lentil and Their Control. Technical Bulletin. Jabalpur,India: Jawaherlal Nehru Krishi Vishwa Vidyalaya. 200 pp.
- Koocheki, A., and Bannayan Aval, M. 1993.** Pulse Crops. Jihad-e-Daneshgahi of Mashhad University Publications, Mashhad, Iran. 236pp. (in Farsi).
- Nelson, P. E., Toussoun, T. A., and Cook, R. J. 1981.** Fusarium : Disease, Biology and Taxonomy. The Pennsylvania State University Press, Press Park and London.
- Omar, S. A. M. 1978.** Studies on root-rot and damping-off disease of clover. MSc. Thesis. Faculty of Agriculture, Al-Azhar University, Egypt.
- Omar, S. A. M., Salem, D. E., and Rizk, M. A. 1988.** Sources of resistance to root-rot wilt disease complex of lentil. Lens Newsletter15:37.
- Pandya, B. P., Pandey, M. P., and Singh, J. P. 1980.** Development of Pant-406 lentil, resistant to rust and wilt. Lens, Lentil Experimental News Service 7: 34.

- Pradhanang, P. M., Pandey, R. R., and Ghimire, S. R. 1993.** Response of different lentil varieties to wilt (*Fusarium* spp.). *Lens Newsletter* 20: 62.
- Sabaghpour, S. H., Safikhani, M., Sarker, A., Gaffari, A., and Ketata, H. 2004.** Present status and future prospects of lentil cultivation in Iran. Proceedings of the 5th European Conference on Grain Legumes. 7-11 June, Dijon, France.
- Sarami, H. 1998.** Ecology and Taxonomy of Fusarium Species. *Jihad-e-Daneshgahi* of Mashhad University, Mashhad, Iran. 132 pp. (in Farsi).
- Vidhyasekaran, P. 1988.** Physiology of Disease Resistance in Plants. Volume 1. CRC Press Inc., Florida. 149 pp.
- Windels, C. E. 1992.** Fusarium. pp.115-128. In: Singleton, J.D., Mihail, J. D., and Rush, C. M. (eds.). *Methods for Research on Soilborne Phytopathogenic Fungi*. APS Press. St. Paul, Minnesota, USA.